

Titel: Grafematik, [19-47] 115-0200

Citation: "Grafematik, [19-47] 115-0200", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 33. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_115-shoot-wacc-1992_0005_115_19-47_0200_p33_bP32_TB00004/facsimile.pdf (tilgået 28. maj 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

varer foresøgt, og med hvilke Grunde de er blevet afvist.

Inddelingsprincippet Det første Princip for Inddelingen er her som over-
alt den strenge Adskillelse af Solidaritets- og Selektionsdeling. Det-
te Princip synes indledende - som allerede tidligere antydet - at
stride både med Hjelmslevs Princip og Prins. om den udtømmende
Analyse. Med Hjelmslevs Princip strider de utallige resultatløse
Operationer, der endogså fremkommer ved samme Procedureform, og
hvis Antal i al Fald vilde hævres, hvis man slog de to Op-serier
sammen; med det udtømmende Princip strider formentlig den Ustændig-
hed, at der ved Inddelingen af solidaritetsdefinerede Størrelser
kan fremkomme selektionsdefinerede Dele, som ikke leder sig anbringe
i C II. Dette er netop - som antaget S. 88 - Tilfældet ved Analysen
af de enkelte Nøxier og Nøxer.

Endvidere - ikke eksplicit udtrykt - Forudsætning for den valgte
Procedure er, at det er muligt at udskille Funktionerne ved to
Serier af fremadskridende $\mathbb{N}$ Inddelinger, hvorved man udelukker
Muligheden af dele den samme Mængde paa flere forskellige Hænder;
men netop denne sidste Forudsættelse synes efter hidtidig Erfaring
at være nødvendig, hvis man vil give en udtømmende Beskrivelse af
de Funktioner, der konstituerer en Betning.

Af de alene Inddelingsprincipper synes endelig ^{Stadig} ~~netop~~ ^{paa alle} ~~netop~~
adskille en rent kenematisk og en rent plerematisk Analyse netop
i Nøxi-analysen at føre til Resultater, der strider med Kontradik-
tionsprincippet. Den kenematisk Analyse ^{egner sig} ~~egner sig~~ ^{til} ~~til ^{at} ~~at~~ ^{opstille} ~~opstille~~
kenematisk Nøxier paa Grundlag af ^{Konnotation} ~~Konnotation~~ mellem Modulationer
og Accenter, der altsaa begge regnes for rent kenematisk Størrelse
ser. Men af disse er Accenterne kenematisk i en ganske anden For-
stand end Modulationerne. Disse er - efter den alm. Opfattelse,
der herpe er anført fra nogen Side, i Almindelighed at opfattes som
Tegn (i vore Internationalkonventioner har Alf Bø meget hørbart og
overbevisende demonstreret, hvordan en Lærer alene ved Modulationer
uden nogen Art af "Tegnet" kan karakterisere en Præstation paa en $\mathbb{N}$
halv Udsat klart adskilte Hænder) og for saa vidt ligestillede med
fx. Nedensdelsler eller Spørgspartikler elgn., der allere opfattes
som rent plerematisk (skønt de dog ogsaa har et Udtryk). Noget
tilsvarende kan umuligt paavises ved Accenter, der højst kan være
distinktive "Merkmale", men aldrig er Nøxer af en selvstændig~~